

kan man kun komme til at stille Skatteyderne ligeligt indenfor de forskellige Grupper ved en Adskillelse af Vurderingen af Jorden og Bygningerne. Derfor vil jeg meget anbefale, at man fra alle Partiers Side nu vil virke med til, at dette Formaal kan naas. Derved skaber man et Grundlag, som efter min Mening ogsaa vil kunne blive et godt og brugbart Grundlag til Udskrivning af de kommunale Skatter, hvorom vi senere kan forvente Forslag.

Jeg tillod mig i Gaar at ryste paa Hovedet ad det ærede Medlem Hr. Wilmann, da han sagde, at Vurderingerne i Jylland mulig stod noget højere, fordi der handlede mere derovre og betaltes mere for Ejendommene. Paa en Maade er det dog vistnok rigtigt; i Henhold til Salgsstatistikken handles der mere derovre, og maaske betales der ogsaa højere Priser. Men med Hensyn til Vurderingerne er det min Erfaring — og jeg har dog rejst i store Dele af Jylland og ogsaa her paa Sjælland for at kontrollere disse Vurderinger —, at man ingenlunde kan sige, at Vurderingerne er højere i Jylland end her paa Øerne. Hvis jeg tager det Eksempel, jeg før nævnte, fra Kolding Herreds Skyldkreds, hvor Jordværdien var sat til 1 056 Kr. pr. ha, og saa hermed sammenligner en af de bedste Skyldkredse her paa Sjælland, Storehedinge Skyldkreds, hvor der gaar 4,3 ha paa en Td. Hartkorn, altsaa betydelig bedre Jord efter Hartkornet, saa er Vurderingen der ikke 1 056; men 1 503 Kr. pr. ha. Naar Materialet en Gang foreligger fuldt færdigt fra Over-Skyldraadet, tror jeg nok, at ærede Medlemmer, naar de gennemgaar det, vil finde en langt mere ensartet Vurdering af Jordværdien. Alt Menneskeværk er jo skrøbeligt, og det gælder ogsaa med Hensyn til Ansættelsen af Jordværdien, men jeg gentager, at naar man skal bedømme Grundlaget enten for Ejendoms-skylden eller for Jordværdien, vil man vanskeligt kunne modbevise dette, at Jordværdien er langt mere ensartet end Ejendomsskylden og derigennem ogsaa mere retfærdig. Derfor anbefaler jeg, saa varmt jeg kan, dette Lovforslag til velvillig Behandling, og jeg anbefaler, at man fastholder det Princip, der er nedlagt i Lovforslaget.

N. C. Jensen: Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vil henstille til det Udvalg, som bliver nedsat angaaende dette Lovforslag, saavel som til den højtærede Finansminister at tage under velvillig

Overvejelse. Vi har under denne Sags Behandling gentagende hørt udtale, at man nu vil søge at lægge lige Skat paa lige Jord. Det er ikke noget, et eller andet Parti har sat sig til Opgave at føre frem, saadan rent programmæssigt, men der ligger deri en Erkendelse af, at der er en ikke saa lille Retfærdighed i dette Princip, og det glæder mig, at dette har givet sig Udtryk fra alle Sider. Det kan vel anses som et Bevis paa, at ogsaa denne Del af Skattelovene vil faa ikke en politisk, men en saglig Behandling og derfor ogsaa føre til et Resultat, som vi forhaabentlig alle sammen kan være tilfredse med. Men naar dette Princip om lige Skat paa lige Jord skal føres ud i Livet, gælder det om at gøre det paa saa god en Maade som muligt. Jeg har derfor spurgt mig selv, om man ikke her ved denne Skattereform vedrørende Skat paa faste Ejendomme skulde søge at komme bort fra noget, som egentlig altid kun har været til Besvær, nemlig Jernbaneskylden. Denne har ikke været til nogen økonomisk Gavn for Skatteindtægterne, fordi dens Beløb har været saa overordentlig ringe; naar man tager Omkostningerne fra, har der endog saa været Skatteaar, hvor den ganske sikkert har givet et Resultat, der næsten er lig Minus, saaledes at Udbyttet skattemæssigt set næsten ikke er værd at nævne. Jernbaneskylden kom jo til Verden paa en saare unaturlig Maade, og derfor er den ikke kommet til at give nogen Indtægt af Betydning, men virker skatteteknisk set som en Byrde. Den skulde jo være som et Slags Surrogat for en Værdistigningsskat. Man kan i Kraft af Jernbaneskyldlovens Bestemmelser udskille et Stykke Jord fra en Ejendom og sige: Herpaa lægger vi en Jernbaneskyld. Det har derimod ikke kunnet lade sig gøre i Henhold til Ejendomsskyldloven. Men da vi nu vil søge at faa rationel Vurdering ved at vurdere Jord og Bygninger hver for sig — hvilket jeg synes i og for sig maa have alle deres Sympati, der syssler med Skattespørgsmaal, i hvert Fald har det i højeste Grad min Sympati —, saa vil dette gøre enhver Vurdering til Jernbaneskyld ganske overflødig. Der staar i Lovforslagets § 1: „Fastsættelsen af Værdien“ — der er altsaa Tale om Ejendomsskylden — „sker under Hensyntagen til de paa Ejendommen hvilende faste Byrder af offentligretlig Karakter“, og i § 3 staar, at Grundlaget for Vurderingen skal være: „hvad Jord af Beskaffenhed og Beliggenhed som det paagældende Jord-